

Nefis Ağlar / Ali B. Ebî Tâlib (ra)

1. İnsan, ağlar dünyaya; zira bilmektedir ki /
Terk etmededir mutluluk ona meyletmeyi
2. Yoktur kişinin ölümden sonra yaşayacağı evi /
Ancak varsa yaptığı ölümden öncesi
3. Yaparsa hayır üzere neşe dolar meskeni /
Hüsrana uğrar şer üzere kurulan evin bânîsi
4. Biriktiririz mallarımızı mirasçılar için /
Sonsuza dek yaşayacakmış gibi kurarız evlerimizi
5. Neredeler o krallar ki, kurulmuşlar tahtlara /
Ölüm şerbetini içene dek sultan kalacaklar gibi.
6. Ki, yeryüzünde kurulan nice şehirler var ki /
Harap olmuş, yok etmiş ölüm sakinlerini
7. Meyletme sakın dünyaya ve içindekilere /
Şüphen olmasın, yok edecek ölüm hepimizi
8. Korkusu olsa da ölümden, her bir kimsenin /
Vardır, kendisini güçlendirecek arzuları
9. Çoğaltır arzularını kişi, ancak engeller zaman /
Katlar onu ölüm, yayar da yayar nefsi
10. Temize çıkaracak olan, ancak güzel ahlaktır /
Dindir ilk başlangıcı, akıldır ikincisi
11. İlimdir üçüncüsü, hoşgörüdür dördüncüsü /
Cömertliktir beşincisi, erdemliktir altıncısı
12. İyiliktir yedincisi, şükürdür sekizincisi /
Dokuzuncusu sabırdır, yumuşak huyluluk gerisi
13. Bilir nefsim, ona boyun eğmeyeceğimi /
Yalnız ona karşı gelerek hidayete erebileceğimi
14. Çalış, hazinedârı Rıdvân olan ahiret yurdu için /
Komşusu Ahmed; er-Rahman Yaraticısı
15. Sarayları altından, misktir çamuru bile /
Mis kokulu zâferândır orada ot diye biteni

16. Nehirleri, hâlis süttendir ve baldandır /

Şarap akar derelerinden nektar gibi

17. Kuşlar uçuşur, yuva yapar dallarına /

Ötüşürler yüksek sesle, tesbih ederler Allah'ı

18. Olsun istersen senin de yerin Firdevs Cenneti /

İhya etmelisin (namazla) karanlık geceyi...

